

V I Lenin

Brev till Centralkommittén

För Centralkommittén (överlämnas till NN).¹

Genève den 31/1 1904.

I går avslutade Partirådets session sina (tre) sammanträden. Dessa sammanträden kastar ett slutgiltigt ljus över hela den politiska situationen i partiet. Plechanov går samman med martovarna och tyranniserar oss i allt, som har någon som helst betydelse. Vår resolution om utdömmande av bojkotten o.s.v. (bojkotten från båda sidorna) ställes inte under omröstning; det beslutas att endast i princip skilja de otillåtliga kampformerna från de tillåtliga. Däremot antas en resolution av Plechanov. Det är önskvärt att Centralkommittén koopterar ett *motsvarande* (sic!) antal från minoriteten. Efter detta tar vi tillbaka vår resolution och överlämnar en protest, i det vi uttalar oss mot denna rangordningspolitik inom Partirådet. Tre medlemmar av Rådet (Martov, Axelrod och Plechanov) svarar att det är ”under deras värdighet” att befatta sig med denna protest. Vi förklarar att den enda *hederliga* utvägen är en kongress. Rådet förkastar detta. Tre medlemmar antar resolutioner, vilka sanktionerar (!) att redaktionen sänder ut sina befullmäktigade skilt från Centralkommittén och ger Centralkommittén i uppdrag att skaffa redaktionen litteratur i den mängd som behövs för spridning (!!). Detta betyder att ge dem litteraturen för att de skall sända den över och sprida den, ty från deras sida reser nu den ena ”agenten” efter den andra, som *vägrar* att utföra uppdrag för Centralkommittén. Dessutom har de också transporten färdig (de föreslog att transportera hälften var).

I *Iskra* (nr 57) publiceras en artikel av Plechanov, som kallar vår Centralkommitté *excentrisk* (för att den inte har någon minoritet) och uppmanar till att utöka den genom kooptering. Hur många – det är okänt; enligt privata meddelanden minst *tre* från en mycket liten lista (sannolikt på 5-6), ja, kanske också med krav på att en eller annan skall utträda ur Centralkommittén.

Endast blinda kan nu undgå att se vad saken gäller. Partirådet vill *med alla* medel ställa Centralkommittén mot väggen och kräver att den fullständigt skall ge efter för martovarna. Antingen kongress omedelbart, omedelbart insamlade av resolutioner från 11-12 kommittéer om kongressen, omedelbart koncentrerande av alla krafter på agitation för kongressen. Eller också avgår hela Centralkommittén, ty ingen i Centralkommittén kan låna sig till en så skamlig och löjlig roll: att ta emot folk, som *tränger sig på*, som inte kommer att slå sig till ro, innan de tagit allt i sina händer, som kommer släpande med alla möjliga småsaker till Partirådet för att genomdriva sin vilja.

Kurtz² och jag kräver bestämt att Centralkommittén *till varje pris skall sammanträda omedelbart* och avgöra saken, naturligtvis efter att ha hört också vår mening. Vi upprepar eftertryckligt och för hundrade gången: antingen kongress nu genast eller avgång; vi inbjuder dem som inte är ense med oss att infinna sig här och bedöma saken på ort och ställe. Må de försöka komma överens med martovarna *i praktiken* och inte skriva tomma fraser om fredens nytta till oss!

Vi har inga pengar. Centralorganet förorsakar oss stora utgifter och driver oss tydligen till bankrutt, det spekulerar uppenbart i en finansiell krasch för att vidtaga speciella åtgärder, som reducerar Centralkommittén till ingenting.

¹ NN är L. J. Galperin, medlem av Centralkommittén, som vid denna tid ledde organisationsarbetet i Centralkommitténs ryska byrå. – *Red.*

² F. V. Lengnik, medlem av Centralkommittén och dess representant i utlandet. – *Red.*

Två-tre tusen rubel är nödvändiga omedelbart och till varje pris. Ovillkorligt och ögonblickligt, annars blir det *fullständig* krasch om en månad!

Vi upprepar: tänk efter väl, *sänd hit delegerade* och se på saken direkt. Vårt sista ord är: antingen kongress eller avgår hela Centralkommittén. Svara genast om ni ger oss rösterna. Om inte, meddela *vad som skall ske ifall Kurtz och jag nedlägger våra funktioner*, meddela ovillkorligen.